

vil blive slet saa streng mod dem, der blive syge i Begyndelsen af Tiden, eller rettere sagt, at man vil gaa lidt raskere til Værks med at kassere, naar man altsaa har Folk til at sætte ind i deres Plads. Jeg kan ikke fortaenke Krigsbestyrelsen i, at den holder paa sine Folk saa meget som muligt, naar den ellers skal miste dem, men naar den ved, at den har Mandstaben ved Siden til at stifte i de tomme Huller, vil Virkningen deraf blive, at vistnok ikke saa ganske saa fries for at saa et Knæk i deres Helbred, som de jo ofte sent forvinde, og jeg skal hentilke ogsaa denne Betragtning til Krigsbestyrelsens Overvejelse.

For øvrigt skal jeg udtale, at Synspunktet for Behandlingen af de værnepligtiges Tjeneste i det hele har været den at søge at udjævne saa meget som muligt den ret betydelige Forskel, der nu er, dels mellem de forskellige Waabenarter, og dels mellem dem, der kun ligge i Rekruttskole, og dem der ligge til fortsat Tjeneste. Det er derved opnaaet, at Antallet af de Dage, som de værnepligtige ligge til Tjeneste ud over 6 Maanedre, er blevet indskrænket med noget over 100,000 Dage. Ogsaa det tror jeg er en Betragtning, som man vil sætte Pris paa. Endelig skal jeg slutte med, at jeg vil udtale, at naar vi komme ind paa den Vej at fritage et større eller mindre Antal af de værnepligtige fra deres militære Tjeneste, saa vilde det være naturligt, at man kom til at indføre en Værnestat, og at den fik den Anvendelse, at den udelukkende blev anvendt til at forøge Lønnen for de menige, som gøre deres militære Tjeneste. Og særlig tror jeg, at man da i første Række maatte sørge for, at de, der have den lange Tjenestetid, som ligge i lang Tid ud over 6 Maanedre, fik et passende Vederlag derfor; det er en meget betydelig Byrde, som vi nu paalægge de værnepligtige, ikke alene derved, at de unddrages fra deres civile Gerning og fra at passe deres Tjeneste hjemme, men tillige, at de stille dem under saadanne Vilkaar, at de enten slet ikke, eller kun under den allerførste Trang og Nød kunne opretholde Livet som Soldater ved Hjælp af, hvad de saa i Løn. Jeg antager, det vil være et Ønske, der vil deles fra alle Sider, at vi ad denne Vej maatte kunne blive i Stand til at lønne Soldaterne noget bedre, og jeg tror, det netop vil være Øjeblikket nu til at komme ind derpaa, det Øjeblik, da man vil fritage nogle fra at gøre Militærtjeneste. Ikke alene disse 1,300 Frilødsmand, som Forslaget eventuelt vil indeholde, men tillige adskillige af dem, der nu kasseres paa Sessionen, skønt de for øvrigt

ere fuldt arbejdsdygtige, ville meget godt kunne betale en saadan Værnestat, hvis De med jeg altsaa udtaler, alene skulde være dette at kasse Soldaterne en noget bedre Lønning. Jeg skal med denne Forklaring af, hvad Forslaget i det hele gaar ud paa, anbefale det til det høje Tings velvillige og hurtige Fremme.

C. Thomsen: Da der i Fjor til Behandling her i Tinget forelaa et Lovforslag fra Krigsministeren angaaende Forandringer i den bestaaende Hærordning, havde jeg ved denne Sags 1te Behandling Lejlighed til at belyse dette Forslag og at udtale mig om de forskellige Sider, som det naturlig burde ses fra, dels fra den saglig militære Side, dels fra Statskassens Side, dels fra Befolkningens Side og dels endelig fra den politiske Side. Det vilde være naturligt for mig i Korthed at gøre en lignende Betragtning gældende ogsaa over for det Forslag, som nu foreligger til Behandling. Ved det af den højtærede Krigsminister i Fjor fremsatte Lovforslag var der fremsat Forslag i forskellige Retninger. Dels var der nogle Forslag, der tilføjede Ændringer i den bestaaende Hærordning, som ubetinget maatte siges at være nødvendige, dels var der fremsat Forslag om saadanne Ændringer, som maatte anses for i høj Grad ønskelige paa Grund af de Erfaringer, man i Narenes Løb havde gjort med Hensyn til Ulemperne og Manglerne ved den bestaaende Ordning, og endelig var der fremsat Forslag af, om jeg maa bruge det Udtryk, mere formel eller redaktionel Natur.

Det nærværende Forslag tilføjter jo kun at være Tillæg til den bestaaende Ordningens Love, og det er da meget naturligt, at de af Ministeren fremsatte Forslag af formel og redaktionel Natur ere udeladte. Jeg kan ogsaa forstaa, om jeg end maa beklage det, at de Forslag, som maatte siges at være i høj Grad ønskelige, heller ikke ere komne i Betragtning. Men det vil ses, at endogaa af de Forslag, som maatte siges at være nødvendige, er der enkelte, som heller ikke ere optagne i dette Lovforslag. Jeg sigter saaledes til, at det er gaaet denne Gang, som det er gaaet tidligere, at Ordningen af Hærens Forplejningskørs, som har saa stor Betydning for hele Tjenesten, ikke alene i Fredstid, men ogsaa under Krigsforhold, atter er udsfirdt ved denne Lejlighed. Der er ganske vist paa enkelte Punkter fremsat Forslag, der tilføjte at indføre de Forbedringer, som maa siges at være nødvendige, for at Hæren kan komme til at virke saa